

slavijo v imenu tedanje vlade Pašič-Pribičevićeve podpisal tedanji zunanji minister dr. Ninčič. Dogovor pa se imenuje s tujo besedo — konvencija. Zdaj veš, da so Nettunske konvencije — dogovor med Italijo in Jugoslavijo, sklenjen v mestu Nettunu v Italiji.»

»To zdaj razumem, čeprav mi te tujke ne gredo prav v glavo in bi se preje jezik zlomil kot pa jih gladko izgovoril. Zdaj mi pa še to povej, zakaj pa zdaj naenkrat o tem toliko pišejo?«

»To je pa takole: Tedaj ni bilo nobene sile o tem dogovoru sklepati v narodni skupščini, ker je z Italijo veljala še posebna prijateljska pogodba. Zato se je sklepanje o tem preložilo tako dolgo, da poteče ona pogodba. »Slovenski Gospodar« je itak že pisal, da se je začasno za pol leta odložilo sklepanje o nadaljnjem prijateljskem razmerju z Italijo. Sedaj pa čas prihaja, da se to ponovno uredi. Kdo v državi bi danes upal stopiti pred narod in reči: Nočemo več miru, nočemo več z Italijo mirnih odnošajev, hočemo vojsko! Narod bi ga kamenjal! Sedanja vlada hoče tudi v tem oziru napraviti stalnost, hoče zasigurati naše meje, da bodo prenehale govorice, ki jih je povzročala dosedanja negotovost — kaj bo z Italijo!«

»To je čisto prav, kar dela sedanja vlada! Toda ali pa ne daje Italiji v tem dogovoru kakih pravic, ki bi škodovali naši državi?«

»Dragi moj, kaj pa je danes, rečem danes, saj me razumeš, več vredno kot mir? Italija pa se je do sedaj ves čas izgovarjala pred vsem svetom, da se mora pripravljati na vojsko z nami, ker — mi nočemo skleniti prijateljskega dogovora z njo. Naša država stoji pred vsem svetom označena kot vojskeželjna. Da nam to škoduje, je jasno. Tudi pri sklepanju posojila v Angliji smo morali dokazati, da nočemo vojske. In mi je res nočemo! So tudi taki v naši državi, ki jo hočejo, ki bi se pa v slučaju vojske doma poskrili in bili — liferanti za vojsko!«

»Vsaka vojska prinese prokletstvo«, je dejal invalid, ki je bil v družbi. Tudi njemu jo je. Le eno roko še ima, drugo so mu odsekali.

»Ta bi pa posebno še nam Slovencem prinesla nesrečo, saj bi ravno Slovenija bila — bojno polje!«

»Norec, kdor hoče vojsko«, je znova zavpil invalid.

»Norec pa tudi tisti, ki poslušata te hujskače na vojsko in to so naši demokrati in radičevci, ki hočejo preprečiti pogodbo z Italijo in s tem — povzročiti nevarnost vojske. Može, od človeka do človeka pojdemo, posebno do onih naših tovarišev, ki so še v zmoti in ki so še pristaši demokratov in radičevcev, povemo jim, da držijo z onimi, ki nočejo miru — ampak spor z Italijo! Povzročimo, da dobijo iz lastnih vrst odgovor, kakor ga zaslužijo za to svojo zavoženo politiko! Javno naj odstopajo njihovi pristaši, njihovi listi »Domovina«

in »Kmeti list« naj romata nazaj v njihove brloge! Vsa Slovenija naj pokaže, da je z vlado, ki hoče storiti vse, tudi ta težak korak, samo da se ohrani mir!«

In može, ki so pogledali na svoja polja, svojo mlado setev, so imeli samo eno željo v srcu: »Da bi tudi v miru želi!«

Odgovor in primerjanje.

Velik boben poje; velika votla beseda v govoru in v časopisju gre po deželi. Ogenj in voda: Pribičević in Radič sta se združila ter oznanjata novo blagovest, rešiti hočeta posebej kmetško ljudstvo, dati mu blagostanje in svobodo.

Sicer dobro vemo, da naše izobraženo ljudstvo pozna dobro te junake, vendar je dobro, da jih malo požgečkamo, jim izprašamo vest ter opozorimo na nepremostljivo razliko med njihovimi besedami in njihovimi dejanji.

Kje ste bili dosedaj?

Naenkrat so samo oni sposobni rešiti vsa kmetška in državna vprašanja, napraviti raj na zemlji; toda predpogoj je: streti Vukičevićovo-Davidovičovo in Koroščevo vlado. Mi vprašamo te novopečene kmetške prijatelje: Kje pa ste bili dosedaj? Kaj ste delali vi dosedaj, da je treba kmetško ljudstvo reševati? Kako ste ravno naekrat najspodobnejši postali, ko ste radi nesposobnosti bili vrženi iz kučijaževnega mesta na državnem vozu in od krmila državne ladje?! Ljudstvo je imelo zadnjih deset let Radiča in njegovo stranko na vladi več kot dve leti, Pribičevića in njegove nasilneže pa več kot pet let. Torej skupaj skoraj 8 let! Kdo je odgovoren za razmere, iz katerih je sedaj treba ljudstvo reševati? Odgovora seveda ne bomo dobili in ga ne rabimo: **odgovor so dobro znana dejanja teh ljudi.** Ko bo Radič hrvatskim Zagorcem, ktere vodi politično že trideset let, znal preskrbeti vsaj najskromnejši kruhek in obleko, da ne bodo lačni in nagi beračili po našem Štajerskem, bomo verjeli, da zna za ljudstvo nekaj napraviti. Ko bo Žerjav in Pivko nudil ljudstvu več kot papirnato »Domovino« in advokatske račune, bomo verjeli, da so se začeli zboljševati!

Naši grehi

so po njihovem zatrdilu med drugimi, da se ne izvede agrarna reforma, da naše zadružništvo ne vrši svoje naloge in da naše duhovništvo ovira ljudstvo v gospodarskem in umstvenem napredku. Koliko trditvev, toliko zavijan in neresnic.

V agrarnem ministrstvu so ti patentirani osrečevalci ljudstva imeli kot ministre Pavla Radiča, dr. Poljaka in dr. Krizmana. Kaj so ti ljudje delali po našem Prekmurju in po Štajerskem, kako se liberalni advokatje trudijo za interese **tujerod-**

nih veleposestnikov, to znajo in občutijo preveč dobro vsi agrarni interesi! Računi, računi, to je krona njihovega delovanja za ljudstvo! Da se pa ni razbilo in razdejal recimo gornjegrajsko posestvo ljubljanskega škofa, za to so zakoniti in stvarni razlogi. Ni bolj skromnega in požrtvovalnega moža kakor je ravno naš ljubljanski vladika, ki je Slovincem v glavnem z dohodki tega posestva zagotovil slovenske knjige za srednje šole, prvo slovensko gimnazijo, kjer se sama uboga kmetška mladina vzgaja in izobrazuje. Pokažite vi nasprotniki v celi slovenski zgodovini iz svojih vrst vsaj podobno kulturno in človekoljubno dejanje! Nimate ga! Ne zmorete ga.

Naše zadružništvo je že dolgo rešilo ono veliko nalogo, ki bi jo Radič tudi moral in Srbi ravnotako! Naše ljudstvo je rešeno spon oderuštva in pošten in priden človek dobi poceni kredit pri svojih zavodih, ki jih opravljajo naši može sami po svoji sposobnosti in uvidevnosti. Naše kmetško ljudstvo ni več suženj liberalnega oderuha in nemškutarškega meščana, kateremu je moralo **poleg rednih obresti** samo »za dobroto« še dajati letno po 10% in še več. **Pomislite: nikdar več slovenski kmet pod liberalnim oderuhom klečal ne bo** in to je zasluga požrtvovalnega dela Slovenske ljudske stranke, posebej še našega duhovništva, ki je vodilo in vzgojilo te naše može, da sedaj lepo sami strokovno in pošteno delajo in vodijo svoje zavode, ki so blagoslov in rešitev za naše ljudi v dnevih nesreč in težav.

Ko je vsled notranje gnilobe propadla stara Evropa in rimsko carstvo, jo je dvignil k novemu moralnemu in gospodarskemu življenju sv. Benedikt s svojim: »Ora in labora«. Ko je bil vsled fevdalnega in meščanskega liberalnega gospodarstva slovenski kmet reven, beden in zanemarjen v svoji leseni, nizki kolibi, kakor cigan v svojem šotoru, je prišel Slomšek z nasledniki v »Slomšek«, prišel je Jeglič in Krek z drugimi. Uspeh je ta, da stoji slovenski kmet danes kot močan faktor v slovenski in jugoslovanski javnosti. Narodno, politično, prosvetno probujene Slovenije ne bi bilo, ako ne bi bilo teh mož. Imamo stotine mož, ki 15 do 20 let in še dalje brez beliča odškodnine delujejo zadružno. Pokažite nam jih vi nasprotniki, če jih imate v svojih vrstah!?

Kaj nudite?

Vi, ki hočete sedaj osrečiti naše ljudstvo, ste nam ustvarili centralistično državo, kar sedaj sami obsojate. Do sedaj pa ste obrekovali in natolcevali naše ljudstvo in njegove zastopnike, ker je hotelo samoupravo. Vi ste nagromadili uradništvo in tisoče mladih penzionistov, vi ste zvišali vse davke, vi ste napravili s slabim gospodarstvom nered, in mi, ki s težavo popravljamo, mi smo seveda krivci!

Vi ste s svojimi nacijonalizacijami

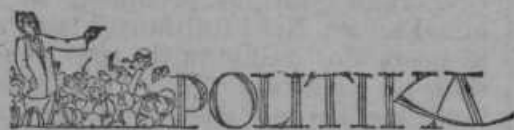
in bankami spravili par ducatom svojih razsipnežev milijone, Slovencem kot narodu pa ste zapravili stotine milijonov ter jih vrgli v gospodarsko odvisnost in suženjstvo, da mora slovenski rudar tlačaniti za tujerodce, inozemce.

Po svojih knjigah in časopisih širite kugo in smrad, da količkaj skrbni oče ne more in ne sme dati v roke mladini vašega strupa. Ob enem pa besedičite o močnem in zdravem narodu, pa rušite moč in osnovne temelje naroda in države.

Ne, naš samozavesten, naš pošten in delaven kmet, globoko uverjen, da je mogoče uspešno in zdravo delo in napredek samo v duhu in na temeljih dejanskega krščanstva, ta vam slediti noče, ker vam tudi kot glava svoje rodbine slediti ne sme, ako noče v gnjilobo in propast.

Naš zaključek.

je ta: Proti tatovom se mora človek čuvati, proti političnim tatovom pa še bolj. Kakor je prinesel Pribičević »svobodo« jugoslovanskim državljanom kot notranji in prosvetni minister in Radič svojim Zagorcem blagostanje in »republiku, svemu svetu diku«, tako bosta sedaj oba skupaj prinesla »seljaško demokracijo«. — Pomnimo: krave ne odvadiš v deteljo hoditi in mačke ne miši loviti!

V NAŠI DRŽAVI.

Kralj Aleksander v južni Srbiji. Ker je treba pokazati Evropi, da je Južna Srbija mirna dežela, jo bo sedaj prepotoval kralj sam. Kralja povsod slovesno sprejemajo.

Davidovič v Južni Srbiji. Neprestano so se širile pritožbe od strani demokratov proti radikalom glede južne Srbije. Zdaj je odpotoval Davidovič sam v te kraje, da prouči razmere. Pričakovati je, da se izmenja nekaj velikih županov v južni Srbiji.

Minister zdravstva v Mariboru. — Minister narodnega zdravja dr. Popovič je prišel pretekli četrtek v Maribor, kjer si je ogledal zdravstvene ustanove, posebno bolnice, ki jih vodi oblastna skupščina in se je prav pohvalno izrazil o redu ter želel še večjega uspeha. Ministra so sprejeli zastopniki države in mariborske oblasti.

Opozicija šteje dneve — sedanji vladi, pa Radič je znan kot slab računar, se bo gotovo tudi tukaj vstrel. Ni pa opustil Radič prilike, da je našo državo pred Čehi, ki so bili sedaj v Jugoslaviji, oblatil.

Kdo pojde v vlado? Vedno se še ugiba, ali pojde sploh kdo v sedanjo vlado, ali pa ostane vse pri dosedanjem. Položaj je ostal tak, da Radič in Pribičević za precej časa s tem ne moreta računati.

Nettunske konvencije pridejo v sklepanje pred narodno skupščino že tekom začetka junija. Sprejete bo-

do. Opozicija, ki jih je svojčas podpirala, pripravlja ponovne škandale.

Naše posojilo je kljub rovarenju Italije in blatenju domačih sovražnikov države gotova stvar. Skupno s tem se reši vprašanje dinarja in narodne banke. S tem pridemo zopet v redne razmere in dinar ne bo skakal kot je dosedaj.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Volitve v Nemčiji so izpadle tako, da je za mir v Evropi dobro. Pri volitvah so najbolj propadli narodnjaki, ki so za maščevalno vojsko zoper Francijo, zmagale pa so stranke, ki so za mir. Največ so dobili sociji in bo državni kancler njihov vodja dr. Braun.

Italija je poslala v Beograd generala Bordrero, da se pogaja z našo vlado. — Doma ima Italija težek položaj. Nezadovoljstvo raste. Protifašisti groze tudi kralju. — V Londonu je bomba razbila palačo fašistskega poslanika, kjer je 14 ljudi našlo svojo smrt. — V Zader je poslala te dni več sto kričačev, ki naj bi ljudi pridobivali za Italijo. Ker jim je že vseh drugih sredstev zmanjkalo, so začeli prebivalcem dovažati vodo, ki jim primanjkuje.

Na Grškem zopet Venizelos. Količkokrat se je ta mož že pojavil na političnem polju Grške ter je zopet izginil. Zdaj se je konečno odločil, da zopet on sestavi vlado, seveda ostane Grška še nadalje republika.

Avstrija proti Italiji. V Innsbrucku so se vršile velike demonstracije proti Italiji. Dijaki so sneli italijansko zastavo in jo javno na ulici zažgali. Dogodek se bo obravnaval v diplomatskih krogih, ker je Italija sklenila preprečiti v bodoče take napade.

Madžarska agitira že v naših mejah. V Vojvodini so začeli Madžari agitirati za svojo državo. So pa žalostno naleteli.

Sporazum med Nemčijo in Poljsko se bo kmalu sklenil. V skupščini na Poljskem so poslanci zahtevali, da se sporazum takoj sklene.

Proti Japonski! Japonska si je osvojila že skoro celo Mandžurijo in namerava v kratkem zasesti glavno mesto Kitajske Peking. Dosedaj se druge države niso vtikale v to zadevo, sedaj pa Amerika že protestira zoper vmešavanje Japonske v kitajske zadeve. Japonci pa gredo svojo pot. Rusi jih puste, vendar pa so pripravljeni, da tudi oni začno prodirati v Kitajsko od svoje strani. Kitajski narod živi v velikanski bedi in pomanjkanju.

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Na praznik presv. Trojice slišiš v sv. evangeliju Kristusovo naročilo, da naj gredo apostoli po vsem svetu, naj učijo vse ljudi in jih krstijo v

imenu Očeta in Sina in Sv. Duha. Tako smo bili krščeni tudi mi s temi besedami, krščeni v imenu presv. Trojice. Ima zelo globok pomen, da je ukazal Kristus, da se mora izvršiti krst ravno s temi besedami.

Krst v imenu Očeta in Sina in Sv. Duha nam hoče povedati, kaj je nam Bog. V imenu Očeta. Če smo, smo le samo zato, ker nas je Bog poklical v življenje iz nič. Živimo in delamo samo zato, ker nas Bog vzdržuje pri življenju, ker nam on daje redno na novo našo moč in vse naše zmožnosti. Bog skrbi za nas. Sam je rekel: »Ko bi tudi mati pozabila svojega otroka, jaz tebe ne bom pozabil!«. Res Bog je naš oče. In Sina. Oče ljubi svojega otroka in mu hoče dobro. Tako je odločil Bog, naš oče, tudi naša neizmerno srečo. A prvi človek, ki je nosil v sebi usodo vsega človeškega rodu, je zapravil to srečo, je izgubil ključ do vrat, ki peljejo v to srečo. Od tega trenutka so bila vrata k tej sreči zaprta vsem ljudem. A prišel je božji Sin kot človek, da bi pomagal svojim bratom. Neskončni Bog je postal res reven, je trpel najhujše muke, je umrl najgroznejše smrti, da nam je zopet odprl vrata, ki peljejo k sreči. Bog sam, reven človek, opljuvan, poteptan v blato, križan, ali ni to neskončna ljubezen? In Sv. Duha. Presrečen cilj je dal Oče človeškemu življenju, Sin nam je odprl vrata k tej sreči. A kolikokrat hoče človek priti še tudi sedaj na stranpota, ki peljejo vkraj od tega cilja. Pot k temu cilju je strma in težka, ubogi človek tolikokrat omaguje na njej. A na ubogega človeka gleda z neizmerno ljubeznijo Sv. Duh, mu kaže pravo pot, opominja, svari, podaja omagujočim svojo božjo roko.

Krst v imenu Očeta in Sina in Sv. Duha nam drugič pravi, kaj nam hoče Bog še postati. V treh božjih osebah uživa Bog neskončno blaženost. V Sinu se Bog Oče gleda, v Sv. Duhu se Oče in Sin ljubita in iz tega gledanja ter iz te ljubezni izvira neskončna božja sreča. Ko je Kristus zaukazal, da se pri sv. krstu izgovorijo nad nami imena božjih oseb, je hotel naznaniti, da po sv. krstu dobimo pravico, da tudi mi uživamo blaženost, ki živi in se pretaka v presv. Trojici, da naj bi tudi mi gledali Boga v njegovi lepoti, da naj bi ga tudi mi ljubili. In iz tega gledanja in iz te ljubezni bo prihajala sreča, o kateri pravi božje razodetje, da bodo izvoljeni od nje kakor pijani. Tako naj bi se potopil enkrat človeški črviček v božjo luč in božjo srečo. Pri sv. krstu pa dobi človek tudi že poročstvo in nekak začetek te sreče v Bogu. To se zgodi po posvečujoči milosti božji. Po posvečujoči milosti prebiva Bog v treh osebah na poseben način v duši človekovi. Z neizmerno ljubeznijo gleda in se, da se tako izrazimo, sklanja dol k človeški duši, v dušo sije iz Boga božja lepota, božja svetost, božje mišljenje, človek je v svojem najbolj notranjem življenju prešinjten od Bo-